

Aften ved Århusbugten
Af Mogens Skjøth
Bellmann – Nu er jord og himmel stille

Nu går solen ned bag byen
over skovens lyse rand,
aftenstjernen over skyen
spejler sig i bugtens vand.
Og om lidt så er der stille
kun med dæmpet fuglesang.
Fik du nået det du ville?
Du får kun den ene gang.

Fik du kærlighed og venner,
fik du vundet mer' end tabt?
Har du selv med egne hænder
føjet til, hvad der er skabt?
Fik du gnist af Pan i sindet,
fundet stedet, hvor han bor?
Og blev allerbedst i mindet,
det, du husker uden ord.

Nu er solen væk bag skoven.
Alle fyr er tændt for nat,
og en båd med skum for boven
stamper ud mod Kattegat.
Det er nu, du ser tilbage,
spørger om de mange år,
og de endnu flere dage:
Har du villet det, du når?

Snart vil alle dyr og fugle
sove i den store skov,
mens den mørkeglade ugle
glider ud på natterov.
For om lidt så blir der stille,
men nu smutter Pan forbi.
Lad os følge ham et lille
stykke ind ad skovens sti.